

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: I. V., nar. X, bytem X, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy** se sídlem nář. Ludvíka Svobody 1222/12, P.O.Box č. 9, 110 15 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.8.2010 č.j. 660/2010-160-SPR/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva dopravy ze dne 24.8.2010 č.j. 66/2010-160-SPR/3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, ze dne 25.1.2010, č.j. MHMP 55420/2010/Šes, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále také zákon o silničním provozu), jímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a podle ust. § 22 odst. 9 zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a současně podle § 79 odst. 1 a 4 v souladu s § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb. mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit dne 8.9.2009 v době od 15.10 hodin tím, že s motorovým vozidlem tov. zn. Dacia r.z. X označeným jako „TAXI“ v Praze 7 vjel z ulice Vrbenského k budově nádraží Praha – Holešovice, přičemž nerespektoval dopravní značku č. IP25a z vyznačenými symboly č.

IP11a a č. B1 s dodatkovou tabulkou „Jen pro vozidla evidovaná jako TAXI mimo City Taxi s.r.o.“.

Žalobce namítal, že se správní orgány nevypořádaly s jeho námitkami uvedenými v protokolu o ústním jednání o přestupku. Žalobce mimo jiné namítal, že nemohl ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu, tudíž nemohl naplnit skutkovou podstatu přestupku. Také uvedl, že přestupek nespáchal, neboť neohrozil zájem společnosti (§ 2 odst. 1 přestupkového zákona). Žalovaný se námitkami nezabýval, pouze konstatoval, že žalobce nerespektoval dopravní značku IP25a/IP11a, B1, „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech) s dodatkovou tabulkou „Jen pro vozidla evidovaná jako TAXI mimo City Taxi s.r.o.“ na pozemku č. parc. 189 k.území Holešovice (vjezd k budově nádraží ČD Praha). Žalobce uvedl, že již ze znění dodatkové tabulky je zřejmé, že tato značka byla nainstalovaná nikoli za účelem zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, nýbrž za účelem zvýhodnění jedné vybrané firmy na úkor ostatních subjektů provozujících taxislužbu. Žalobce spatřuje absurdnost celé situace v tom, že pokud by stejným autem neevidovaným jako taxi ve stejný čas a za stejných podmínek vjel do označeného prostoru touto značkou, tak by nebyl skutek projednáván jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Žalobce trvá na tom, že by zkrácen na svých právech tímto rozhodnutím v důsledku porušení jeho práv při vedení správního řízení. Napadl proto rozhodnutí v celém rozsahu a žádal jeho zrušení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil a setrval na stanovisku, které zaujal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobce nevyvíňuje skutečnost, že svým pasažérům chtěl zkrátit cestu na nádraží. Žalovaný neshledal rovněž, že by postup správního orgánu v řízení byl důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl. Zároveň navrhl, aby žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.) a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť s tímto postupem vyslovili souhlas oba účastníci.

Soud vyšel při posouzení této věci z obsahu správního spisu, z něhož zjistil, že na základě oznámení přestupku Městskou policií hl. m. Prahy ze dne 8.9.2009 bylo u Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, odd. správního řízení, vyrozuměním ze dne 25.11.2009 zahájeno řízení ve věci shora uvedeného přestupku žalobce. Dne 14.1.2010 bylo ústní jednání o přestupku, o němž byl sepsán protokol. Žalobce nepopřel, že vjel z ulice Vrbenského na účelovou komunikaci označenou dopravní značkou „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)“ s dodatkovou tabulkou „Jen pro vozidla evidovaná jako TAXI mimo City Taxi s.r.o.“ dne 8.9.2009 asi v 15.10 hodin. Tato komunikace je jediným přístupem do prostoru parkoviště přilehlého k nádražní budově železniční stanice Praha – Holešovice. Žalobce zdůvodnil to, že vjel do této komunikace i přes uvedenou dopravní značku tím, že vzal dva starší zákazníky – cizince, kteří odmítli vystoupit z vozidla na rušné Vrbenského ulici, ze které není vchod na nádraží ČD Holešovice vůbec vidět, a jít asi 200 metrů pěšky s těžkými zavazadly. Žalobce proto vjel se svým vozidlem (TAXI) na účelovou komunikaci. Žalobce do protokolu uvedl, že pokud bylo vydáno stavební povolení pro

zhotovitele díla, t.j. společnost Inženýring dopravních služeb a.s., kterým bylo zamezeno vjezdu na parkoviště u železniční stanice Praha – Holešovice z ulice Partyzánské, pak mělo být v podmínkách tohoto povolení adekvátně řešeno náhradní zajištění dopravní obslužnosti železniční stanice Praha – Holešovice. Takovým řešením nemůže být vyloučení všech provozovatelů taxislužby mimo v dodatkové tabulce uvedených. Společnosti Inženýring dopravních služeb a.s. v odpovědi společnosti Eurotaxi Praha s.r.o. uvedla, že organizaci dopravy na účelové komunikaci stanovilo plně v souladu s dopisem odboru dopravy Magistrátu hl. m. Prahy č.k. MHMP-444437/2007/Dop – O4/Ka ze dne 2.11.2007. Původcem osazení dopravního značení je tedy Magistrát hl. m. Prahy. Dle žalobce cílem, který je sledován osazením dopravních označení, není organizace dopravy, nýbrž omezování hospodářské soutěže mezi soutěžiteli. Dle žalobce uvedeným postupem došlo k naplnění trestného činu dle § 149 zákona č. 140/1961 Sb., o nekalou soutěž ve smyslu § 44 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., kde, jsou-li splněna její základní kritéria, t.j. musí jít o jednání v hospodářské soutěži, jednání musí být v rozporu s dobrými mravy soutěže a jednání musí být objektivně s to přivodit újmu jiným soutěžícím nebo spotřebitelům. Žalobce se cítil být tímto postupem poškozen jako soutěžitel. Také uvedl, že přístupujícím aspektem je propojenost osob na tomto jednání participujících. Z těchto důvodů se žalobce domníval, že nemohl ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu a nemohl tedy naplnit skutkovou podstatu přestupku. Uvedl, že má pochybnosti o tom, zda může místní úprava neprovedená nařízením (k tomu řádně zmocněné obce – tedy na základě zákona a v jeho mezích), které by navíc nemělo sílu zákona, vést k jeho potrestání. Žalobce se proto domníval, že neohrozil zájem společnosti a nenaplnil tak materiální znak přestupku podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích.

Žalobce byl při tomto ústním jednání seznámen s podklady pro rozhodnutí ve věci, t.j. oznámením přestupku sepsaným dne 8.9.2009 strážníky Městské policie hl. m. Prahy, obvodní ředitelství Praha 7, vyhotovenou fotodokumentací v počtu pěti fotografií vyhotovenou strážníky Městské policie hl. m. Prahy dne 8.9.2009 zachycující dopravní značení v Praze 7, ulici Vrbenského v úseku komunikace označeného svislou dopravní značkou IP25a/11a, B1, dále stanoviskem silničního správního úřadu k umístění svislé dopravní značky uvedené shora na pozemku č. parc. 189 k.ú. Holešovice, Praha 7, vjezd k budově nádraží ČD Praha – Holešovice, dále plánkem s umístěním dopravního značení.

Obsahem spisu je dále rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, ze dne 18.1.2010 č.j. MHMP 55420/2010/Šes, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora uvedeného přestupku, a byla mu uložena pokuta včetně povinnosti uhradit náklady řízení. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně vycházel z podkladů, které měl k dispozici. Zabýval se i žalobcovou námitkou týkající se umístění předmětné dopravní značky. Uvedl, že zřizovatelem tohoto značení byla společnost Inženýring dopravních staveb a.s., která k tomu byla zmocněna stavebníkem Hlavním městem Prahou, zastoupeným odborem městského investora Magistrátu hl. m. Prahy. K instalaci uvedené značky došlo po záporném vyjádření Policie ČR a souhlasném stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravy, dle ust. § 77 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a vyhlášky č. 30/2001 Sb. Správní orgán I. stupně uvedl, že tyto podklady vyvrací žalobcovo tvrzení o tom, že místní úprava nebyla provedena na základě nařízení k tomu řádně zmocněné obce. Správní orgán také uvedl, že nebylo třeba umístění této svislé dopravní značky konzultovat se správním orgánem Českých drah, neboť prostor, kde dopravní značka byla instalována, již není ochranným pásmem železnice. Správní orgán proto konstatoval, že žalobce nerespektoval místní úpravu silničního provozu na pozemní komunikaci, neboť aniž měl vozidlo evidováno u firmy City Taxi, vjel s vozidlem označeným jako TAXI na účelovou komunikaci, která spojuje parkoviště před budovou ČD Praha –

Holešovice s ulicí Vrbenského do úseku komunikace označeného svislou dopravní značkou „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou „Jen pro vozidla evidovaná jako TAXI mimo City Taxi s.r.o.“. Správní orgán proto konstatoval, že žalobce jednal v rozporu s ust. § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle kterého je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Správní orgán také odůvodnil uloženou sankci, kdy přihlédl k závažnosti přestupku a k tomu, že žalobce má v kartě řidiče jen jeden záznam z roku 2006 podléhající záznamu dle ust. § 119 odst. 2 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž znovu zdůraznil, že vezl starší osoby s těžkými zavazadly a chtěl jim co nejvíce ulehčit přístup k odjezdu jejich vlaku. Konal tak v dobré víře, že nečiní nic protiprávního, odporujícího zdravému rozumu. Žalobce odkazoval na vyjádření Ministerstva dopravy, z něhož dovodil, že ministerstvo zastává názor, jedná-li účastník řízení v dobré víře, svým jednáním neporušuje právní předpisy. Žalobce dále uvedl, že do místa vjel pouze s úmyslem pomoci zákazníkům, dále své služby zde nenabízel a hned po jejich vysednutí z tohoto místa odjížděl, ale byl zastaven hlídkou Městské policie.

O odvolání pak bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Ten znovu v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že snaha žalobce zkrátit cestu zákazníkům na nádraží jej nijak nevyvíňuje z nepochybného a vědomého porušení zákona č. 361/2000 Sb. Žalovaný uvedl, že nelze připustit, aby si řidiči sami od sebe rozhodovali, zda příslušnou dopravní značku budou nebo nebudou respektovat a podle svévolného uvážení se takto chovali při provozu na pozemních komunikacích. Uvedl rovněž, že v případě, že žalobce má pochybnosti o oprávněnosti osazení této nebo jiných dopravních značek, může iniciovat na příslušném úřadě návrh na změnu jejich osazení. Obdobným způsobem může postupovat, domnívá-li se, že osazením některé dopravní značky mohl být spáchán trestný čin, a toto oznámení podat příslušným orgánům Policie ČR. Pokud žalobce odkazoval na stanovisko Ministerstva dopravy zaujaté v rozhodnutí č.j. 132/2006-190-TAXI/4, uvedl žalovaný, že se jednalo o zcela jiné řízení v jiné věci, které s projednávaným přestupkem žalobce nesouvisí.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

V projednávaném případě žalobce nerespektoval dopravní značku umístěnou na účelové komunikaci. Jednalo se o svislou dopravní značku IP25a, 11a, B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)“ s dodatkovou tabulkou „Jen pro vozidla evidovaná jako TAXI mimo City Taxi s.r.o.“. Žalobce vjel do této účelové komunikace označené uvedenou dopravní značkou jako vozidlo TAXI, které nebylo vozidlem City Taxi s.r.o.. Tato skutečnost byla ověřena Městskou policií, která prováděla kontrolu žalobce. Žalobce sám nepopřel, že do této účelové komunikace vjel i přes uvedenou dopravní značku. Své jednání odůvodnil tím, že vezl starší osoby se zavazadly na nádraží, které by bylo pro ně obtížně dostupné z hlavní komunikace, která je od nádraží vzdálena 200 nebo 300 metrů.

Žalobce uváděné důvody, proč takto jednal, byly zhodnoceny správními orgány I. i II. stupně. Toto jeho jednání bylo posouzeno jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.

Soud po posouzení žalobcových námitek dospěl k závěru, že nelze žalobci přisvědčit v tom, že jeho jednání nenese znaky společenské nebezpečnosti, takže není naplněna materiální stránka přestupku ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o přestupcích. Soud v této věci souhlasí se stanovisky zaujatými správními orgány I. i II. stupně v tom, že je třeba požadovat, aby v rámci silničního provozu byly respektovány dopravní značky tak, jak to stanoví zákon o provozu na pozemních komunikacích v § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Není možné připustit, aby si řidiči sami od sebe rozhodovali, zda příslušnou dopravní značku budou či nebudou respektovat a podle svého uvážení se chovali v provozu na pozemních komunikacích. Dle názoru soudu lze spatřovat společenskou nebezpečnost takového jednání právě v nerespektování dopravní značky žalobcem, kdy je dán zájem státu na tom, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích mimo jiné respektováno dopravní značení v zájmu bezpečnosti provozu.

Soud rovněž nedospěl k závěru jako žalobce v tom, že uvedené dopravní značení, které nerespektoval, je instalováno nikoli za účelem zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, ale za účelem zvýhodnění vybrané firmy na úkor ostatních subjektů provozujících taxislužbu. Soud dospěl k závěru, že se správní orgán I. stupně podrobně zabýval otázkou, zda byla uvedená dopravní značka na účelové komunikaci umístěna v souladu se zákonem. Zjistil, že bylo postupováno v souladu s ust. § 77 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., kdy Inženýring dopravních služeb a.s. jako správce účelové komunikace provizorního vjezdu na parkoviště u nádraží Holešovice v Praze 7 vybudované v rámci stavby MO 0079 Špejchar – Pelc – Tyrolka stanovil pravidla provozu na této pozemní komunikaci na základě požadavku uvedeného v dopise odboru dopravy Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP-444437/2007/DOP-O4/Ka ze dne 2.11.2007.

Pokud žalobce brojil proti umístění této značky s tvrzením, že se jedná o praktiky nekalé soutěže, kdy je zvýhodňována společnost City Taxi s.r.o. na úkor jiných provozovatelů TAXI, nemohl soud k této námitce v rámci přezkumu přihlídnout, neboť pokud měl žalobce výhrady k tomuto dopravnímu značení z těchto důvodů, měl se obrátit se svými připomínkami k osazení této dopravní značky buď na příslušné orgány Policie ČR nebo na příslušný správní orgán, který k osazení této dopravní značky dával souhlasné stanovisko. Nerespektování uvedené dopravní značky není řešením dané situace. Žalobce se svým jednáním dopustil zaviněného jednání a ohrozil tak zájem společnosti, který je dán v ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Nelze proto žalobci přisvědčit, že jeho jednání nenese znaky společenské nebezpečnosti.

Soud z uvedených důvodů, neboť neshledal žalobcovy námitky důvodnými, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, a žalovaný náhradu nákladů nežádal.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 16. ledna 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně